

ЕЛИАС КАНЕТИ

СЪБЛАЗНЯВАНАТА

Превод от немски: Венцеслав Константинов, —

chitanka.info

Съблазняваната не може да излезе на улицата, без да я преследват мъже. Още ненаправила и три крачки, вече са я забелязали и тръгват подире ѝ; заради нея някои прекосяват улицата. Тя няма представа на какво се дължи това, може би на походката ѝ, но в походката си тя не намира нищо особено. Не поглежда към никого, та да се каже, че предизвиква мъжете с поглед. Не е облечена екстравагантно, не употребява специален парфюм — изящна, такава е тя, изящна и изтънчена, а косата ѝ... може би пък причината е в косата? Е, тя не си е избирала косата, но я носи по безподобен начин.

Тя си пожелава единствено спокойствие, но гълтка въздух все пак трябва да вземе и не винаги успява да избегне улицата. Сегиз-тогиз се спира пред някоя витрина и веднага зърва в стъклото мъж, застанал зад гърба ѝ с намерението да ѝ досажда — и ето че наистина я заговаря. Тя изобщо не го слуша, може да си представи какво ѝ приказва той и не отвръща веднага, това би означавало прекалена чест. Но когато мъжът стане дотам нахален, че вече е невъзможно да се отърве от него, тя изведнъж се извръща и съвсем отблизо гневно просъсква в лицето му, тъй близо, че косата ѝ докосва вратовръзката му:

— Но какво искате от мене? Не ви познавам! Не ми досаждайте!
Аз не съм някоя си!

На какво се надяват всички? Защо не ѝ вярват? Тя изобщо не вдига очи, дори не знае как изглеждат тези мъже. Ала думите ѝ не намаляват нейното обаяние, а мъжът става все по-нахален, може би поради въздействието на косата ѝ върху неговата вратовръзка. Но тя трябва да му го каже съвсем отблизо, за да не привлече вниманието. Иначе какво ще си помислят хората, ако чуят гневните ѝ думи? Но мъжът се държи тъй, сякаш тя е някоя си и погалва с ръка косата ѝ. Да не бяха хората, сега той щеше да си получи плесница. Но съблазняваната знае какво дължи на себе си, сподавя гнева си и се спасява пред следващата витрина. Ако и сега не се отърве от мъжа, мълчаливо го оставя да крачи с нея от витрина на витрина, вече не го удостоява и с една думица, а внимава да не идва отново прекалено близо до вратовръзката му. Накрая обезсърен, той се отказва. Но съблазняваната все още чака да ѝ кажат:

— Извинявайте, виждам, че не сте някоя си.

Съблазняваната е жена, тя все пак държи на външността си и не може да си позволи да се лиши от витрините. Сменила е парфюма си, за да намери спокойствие, ала нищо не помага. Дори косата си боядисва различно, изпробвала е вече всички цветове, но мъжете винаги искат от нея едно и също, всички постоянно я преследват. Тя има нужда от рицар, който да я бранит от тези мъже, къде ли ще го намери?

1974

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на **Моята библиотека** и нейните всеотдайни помощници.

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.